

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/27/2025
Identifikačné číslo spisu:	5721010732
Dátum vydania rozhodnutia:	14.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5721010732.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného N. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 14. októbra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného N. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2024, sp. zn. 2To/60/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. F. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 18. januára 2024, sp. zn. 2T/43/2021 uznal obvineného N. F. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-dňa 17.05.2020 v čase o 19.30 hod. v T. T. v mestskej časti T. K. na dvore pred stavbou so súpisným číslom XXXX, po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadol poškodeného Ing. N. C., nar.XX.XX.XXXX, a to tak, že ho viackrát udrél päťou pravej ruky do oblasti ľavého spánku a čela, pričom poškodený sa bránil tak, že obžalovaného udrél päťou pravej ruky do nosa a dvakrát ho kopol do brucha, potom obžalovaný znova viackrát udrél poškodeného päťou pravej ruky do tváre do oblasti ľavého spánku a čela, následne obžalovaný obidvoma rukami chytil poškodeného za bundu v oblasti hrude a zvalil ho na zem tak, že poškodený ležal chrbtom na zemi a obžalovaný bol telom na jeho hrudníku a ľavej ruke, ktorú mal poškodený vedľa tela, pričom poškodenému povedal „Tvoj otec sa za teba musí hanbiť“, následne poškodeného pustil a z miesta odišiel, čím poškodenému Ing. N. C. spôsobil pomliaždenie hlavy v oblasti čelovo-spánkovej a komplikovanú trieštivú zlomeninu hlavice ľavej ramennej kosti s posunom úlomkov, ktorá si vyžiadala operačnú liečbu, s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní minimálne 10-12 týždňov.

Okresný súd za tento trestný čin uložil obvinenému N. F. podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Okresný súd mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody

podmienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému Ing. N. C. (ďalej tiež „poškodený“) škodu vo výške 2.184,- Eur a povinnosť nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. škodu spôsobenú trestný činom vo výške 5.524,04 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného odkázal so zvyškom ním uplatňovaného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinený a poškodený odvolania, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 27. novembra 2024, sp. zn. 2To/60/2024, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený, vo svoj prospech, prostredníctvom obhajkyne JUDr. Silvie Tatarkovej dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že v trestnej veci obvineného malo byť zásadne porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], ďalej z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie má spočívať na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku] a dovolaním napadnuté rozhodnutie má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo použítí iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadne porušené právo na obhajobu, obvinený poukázal na postup okresného súdu v základnom trestnom konaní, keď po zmene zákonného sudcu a nesúhlase obvineného podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku, nebol opakovaný výsluch svedka - poškodeného Ing. N. C., ale na podklade § 277a ods. 3 Trestného poriadku, bola prečítaná zápisnica z jeho skoršieho výsluchu tohto svedka na hlavnom pojednávaní 9. mája 2022, keď vypovedal pred pôvodným zákonným sudcom. Obvinený má za to, že postupom okresného súdu po zmene zákonného sudcu, a to prečítaním skoršej zápisnice z výsluchu svedka - poškodeného Ing. N. C. a odmietnutím jeho návrhu podľa § 277a ods. 5 Trestného poriadku na opakovanie osobného výsluchu tohto svedka, malo byť zásadne porušené jeho právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Potrebu opakovat' výsluch svedka - poškodeného po zmene zákonného sudcu, obvinený odôvodňoval tým, že z osobného prednesu tohto svedka pred súdom, nový sudca bude môcť autenticky počuť nevraživosť tohto svedka - poškodeného voči obvinenému a zároveň chcel jeho obhajca svedkovi klásť ďalšie otázky. Podľa jeho názoru, súd si na podklade „len“ prečítanej zápisnice z výsluchu svedka, nemohol urobiť „adekvátny“ obraz o jednom z „kľúčových“ dôkazov, a to z výsluchu priameho účastníka skutku, ktorým bol poškodený Ing. N. C.. Má taktiež za to, že neopakovanie výsluchu svedka poškodeného Ing. N. C. na podklade jeho návrhu v zmysle § 277a ods. 5 Trestného poriadku, ale len prečítanie skoršej zápisnice o výsluchu tohto svedka podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku, napĺňa aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, hoci si je vedomý, že prečítanie skoršej zápisnice výsluchu svedka je postup, ktorý pripúšťa Trestný poriadok. Je však presvedčený, že jeho trestná vec sa vyznačuje charakteristickou dôkaznou situáciou, ktorá má spočívať v stave „tvrdenia proti tvrdeniu“, kedy výsluch svedka - poškodeného má byť jediným priamym dôkazom svedčiacim proti obvinenému. Z vyššie uvedených dôvodov považuje postup súdu za nesprávny, za nezákonný a v konečnom dôsledku zasahujúci do zásady ústnosti a bezprostrednosti trestného konania v zmysle § 2 ods. 18 Trestného poriadku. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, obvinený nachádza v tom, že podľa jeho názoru nebolo jednoznačne preukázané, že konanie obvineného smerovalo k následku v podobe ublíženia na zdraví poškodeného. Dovoľával sa preto uplatnenia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ (lat. in dubio pro reo).

Obvinený v podstate z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v neprospech obvineného, zrušil uznesenie krajského súdu, zrušil rozsudok okresného súdu a okresnému súdu prikázal, aby trestnú vec obvineného v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin (ďalej tiež

„prokurátorka“), ktorá v súvislosti s vytýkanými chybami v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, poukázala na zápisnicu z výsluchu svedka Ing. N. C. na hlavnom pojednávaní z 9. mája 2022, z ktorej vyplýva, že výsluch poškodeného bol vykonaný za prítomnosti obvineného a jeho obhajkyne. Potom ako svedok vypovedal samostatne, bol následne vykonaný výsluch daného svedka stranami, teda aj obhajobou, ktorá mohla realizovať v plnej miere jej zákonné oprávnenia. Dôvody uvádzané obvineným na neskoršom hlavnom pojednávaní považuje prokurátorka za účelové, ako aj údajnú potrebu kladenia ďalších otázok považuje za neopodstatnenú, pretože v súvislosti s výpoveďou svedka - poškodeného nedošlo v predmetnej trestnej veci k novým zisteniam. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, prokurátorka má za to, že postup podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku spočívajúci v prečítaní príslušnej časti zápisnice zachytávajúcej výpoveď svedka - poškodeného je zákonný a s odôvodnením tohto postupu zákonnou sudkyňou sa stotožňuje. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedla, že obvineným vznesené námietky sa týkajú zistenia skutkového stavu veci, ktorý však v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmať. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril aj poškodený Ing. N. C.. Vo svojom vyjadrení uviedol, že k jeho výpovedi z 9. mája 2022 vykonanej na hlavnom pojednávaní sa obhajoba vyjadrila a kládli mu aj otázky. K tejto výpovedi sa obhajoba opätovne vyjadrila pri jej čítaní na hlavnom pojednávaní 2. októbra 2023. Pokiaľ obvinený namietal naplnenie podmienky „potreby bezprostredného vnímania výpovede“ v zmysle § 277a ods. 5 Trestného poriadku vyplývajúcej z potreby bezprostredne vnímať mimiku a (nevraživý) postoj poškodeného k obvinenému, tak zdôraznil, že nová zákonná sudkyňa jeho mimiku a postoje mohla sledovať, pretože sa ho zúčastňoval a vyjadroval sa k iným vykonávaným dôkazom. Tvrdí, že obvinený bol odsúdený nielen na podklade jeho výpovede, ale aj ďalších svedeckých výpovedí, ako aj znaleckých posudkov. Účelovo a klamlivo interpretuje dôkazy, keď napr. najskôr uvádzal, že poškodeného stretol naposledy pol roka pred skutkom a popieral predchádzajúci fyzický kontakt s obvineným. Po zaistení jeho DNA stôp na oblečení poškodeného, už vypovedal o možnom letmom kontakte s poškodeným pri silenej gestikulácii pár týždňov pred skutkom, aj keď sa znalec vyjadril, že také veľké množstvo DNA stôp nemohlo byť zanechané na oblečení poškodeného iba pri letmom dotyku. Nenariadenie opakovania dokazovania výsluchom poškodeného, nemožno podľa jeho názoru podriaďiť pod obvineným uplatňované dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku. Taktiež vady namietané obvineným v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nepovažuje za právne námietky, ale za skutkové námietky. V podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

K vyjadreniam prokurátorky a poškodeného sa obvinený, ani jeho obhajkyňa do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajkyne (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného N. F. je zrejmé, že nie sú naplnené ním uplatnené dôvody dovolania, a preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov

v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020). Zároveň dovolacie konanie ako mimoriadne opravné konanie proti už právoplatným rozhodnutiam súdov má viaceré špecifické podmienky ako povinné zastúpenie obvineného obhajcom v tomto konaní (§ 373 ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenie podať dovolanie (s výnimkou ministra spravodlivosti) len ak bolo aj využité zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (viď bližšie § 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť namietat okolnosti známe už v pôvodnom konaní (viď bližšie § 371 ods. 4 Trestného poriadku).

Zároveň platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, väd a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014). Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012-I). Inými slovami povedané, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom, a nie ich označenie podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom (pozri R 7/2011). Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného (napr. právo vyjadrovať sa od začiatku ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, právo nahliadať do spisu, právo vyjadrovať sa k dôkazom, právo navrhnúť, predkladať alebo obstarat dôkazy) charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva.

Pokiaľ obvinený ako zásadné porušenie práva na obhajobu namietal, že okresný súd po zmene zákonného sudcu odmietol opakovať osobný výsluch poškodeného Ing. N. C. na podklade jeho návrhu (§ 277a ods. 5 Trestného poriadku), a na miesto toho sa uspokojil s prečítaním zápisnice o výsluchu tohto svedka (§ 277a ods. 3 Trestného poriadku) z hlavného pojednávania vykonaného 9. mája 2022,

tak uvedená argumentácia nepredstavuje zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V prvom rade dovolací súd zdôrazňuje, že z nižšie uvedených dôvodov považuje postup okresného súdu za zákonný, keď prečítanie skoršej zápisnice z výsluchu svedka ako podkladu pre rozhodnutie súdu, po zmene zákonného sudcu, zákon pripúšťa (§ 277a ods. 3 Trestného poriadku) a v druhom rade, prečítaním vykonaného dôkazu, mal obvinený možnosť v základnom trestnom konaní uplatňovať svoje práva slúžiace účelu jeho obhajoby (byť prítomný pri výsluchu svedka - poškodeného, vyjadrovať sa k tomuto dôkazu, klásť svedkovi - poškodenému otázky, e.t.c.), a to ešte počas výsluchu tohto svedka pred pôvodným zákonným sudcom. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že argumentácia obvineného o údajnom zásadnom porušení práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v danej veci nie je opodstatnená. Podľa § 371 ods.1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku, ak sa zmenil samosudca alebo sa zmenilo zloženie senátu a obžalovaný so zmenou nesúhlasil, hlavné pojednávanie sa vykoná znova.

Podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku, na novom hlavnom pojednávaní možno namiesto výsluchu svedka, obžalovaného alebo znalca prečítať tie časti zápisnice o predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ktoré sa týkajú ich výsluchu. Ak táto zápisnica obsahuje odkaz na ich skoršie výpovede (§ 58 ods. 4), prečíta sa v takom prípade aj tá výpoveď, na ktorú sa odkazuje.

Podľa § 277a ods. 5 Trestného poriadku, aj keď sú splnené podmienky na prečítanie zápisnice podľa odseku 3 alebo prehratie zvukového záznamu podľa odseku 4, predseda senátu na návrh strany nariadi opakovanie výsluchu svedka alebo znalca, ak je ich výpoveď rozhodujúca na riadne zistenie skutkového stavu a je potrebné overiť ich hodnovernosť alebo pokiaľ je z iných dôležitých dôvodov potrebné bezprostredné vnímanie ich výpovede. Tým nie je dotknuté právo súdu aj bez splnenia týchto podmienok rozhodnúť o výsluchu svedka alebo znalca (§ 276).

Pokiaľ obvinený argumentoval, že „len“ podľa ustanovenia § 277a ods. 3 Trestného poriadku prečítaná zápisnica z výsluchu svedka Ing. N. C., má byť nezákonne vykonaným dôkazom, pretože pre riadne zistenie skutkového stavu a overenie si hodnovernosti tohto svedka má byť s ohľadom na svedkovu nevraživosť voči obvinenému, potrebné opakovat' výsluch tohto svedka pred novým zákonným sudcom podľa § 277a ods. 5 Trestného poriadku, tak túto argumentáciu považuje dovolací súd za irelevantnú. Predmetné ustanovenie § 277a ods. 5 Trestného poriadku, ktorého použitia sa dovoľáva obvinený, podmieňuje opakovanie výpovede svedka alebo znalca po zmene zákonného sudcu a na návrh obvineného tým, že opakovanie výpovede má byť rozhodujúce pre riadne zistenie skutkového stavu a zároveň je opakovanie výpovede potrebné, buď pre overenie hodnovernosti alebo pre bezprostredné vnímanie výpovede. V danom prípade poškodený Ing. N. C. v priebehu trestného konania vypovedal celkovo 3-krát, 2-krát v prípravnom konaní (výpovede svedka - poškodeného z 27. mája 2020 a z 27. januára 2021) a v súdnom konaní 1-krát (9. mája 2022), jeho výpovede k rozhodujúcim skutkovým okolnostiam, ako aj k iným konfliktom s obvineným (napr. súvisiacimi s elektrickým káblom, vlámaním sa do skrinky poškodeného) sú konzistentné, zhodné, čo sa okrem iného prejavilo v tom, že v rámci výpovede tohto svedka v konaní pred súdom (9. mája 2022), neboli odstraňované rozpory medzi jeho jednotlivými výpoveďami, pretože ani neboli zistené žiadne relevantné rozpory v jeho výpovediach. Na podklade vyššie uvedeného, teda najmä s poukazom na konzistentnosť a zhodnosť výpovedí poškodeného, nemožno prijať argumentáciu obvineného, že v jeho veci malo byť pre riadne zistenie skutkového stavu a overenie hodnovernosti potrebné znovu opakovat' výsluch poškodeného Ing. N. C. v zmysle § 277a ods. 5 Trestného poriadku, po zmene samosudcu pred okresným súdom. Pokiaľ obvinený argumentoval údajnou potrebou preverenia hodnovernosti, aby nový zákonný sudca v podstate na vlastné oči mohol vidieť nevraživosť poškodeného voči obvinenému, tak o povahe vzájomného vzťahu medzi poškodeným a obvineným si súd mohol utvoriť názor aj z iných vykonaných dôkazov (napr. záznamy z priestupkových konaní, z výpovedí poškodeného a obvineného k ich vzájomným vzťahom, ako aj k iným konfliktom), ale aj z vystupovania poškodeného, ktorý sa aktívne zúčastňoval, vyjadroval, či už písomne alebo ústne v základnom trestnom konaní. Dovolací súd z vyššie uvedených

dôvodov dospel k záveru, že v konaní pred okresným súdom, na podklade § 277a ods. 3 Trestného poriadku, prečítaná zápisnica o výsluchu poškodeného Ing. N. C. z hlavného pojednávania 9. mája 2022, je zákonne vykonaným dôkazom a v trestnej veci obvineného nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm. g) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018). Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený v dovolaní namietol, že nemalo byť jednoznačne preukázané, že spáchal skutok kladený mu za vinu, že nemalo byť preukázané konanie vedúce k následku a dovolával sa použitia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, tak uvedené námietky, sú skutkovými námietkami (proti správnosti skutkových zistení), a nie sú relevantné z pohľadu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Vzhľadom na to, že obvinený N. F. vytýkanými chybami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.